

ARCHA

3
2006

ZPRAVODAJ O VÝCHOVĚ A VYUŽITÍ VOLNÉHO ČASU DĚTÍ A MLÁDEŽE

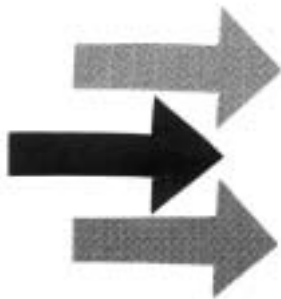

Neléčená slepota

Už vás někdy napadlo projít si svůj domov s šátkem na očích? Jen to někdy zkuste. Ne, nezavírat jen víčka. Pěkně tmavý kus látky, velký uzel a můžete začít šmátrat. Hračka? Nic zvláštního? Aha, takže nácvik tápání ve vlastním bytě ještě neproběhl...

úvodem

Nejistými krůčky se přibližujete ode zdi ke zdi. Jedna ruka slouží jako kontrolní bod pevných částic, ta druhá ve stálém předpažení provádí dozor, zda před vámi něco nepadá, nelétá, neběhá. Hledáte samozřejmosti, jako je klika u dveří, místo vypínače, nebo jen lžičku do kafe. Já měla například problém s šátkovou orientací v lednici, o policích s oblečením ani nemluví. To bych zřejmě bez očí nedokázala.

Když uvolníme uzel, slyšíme šťastné vydechnutí. Díky jednoduchému hmatu se náš svět stane opět „normálním“ a nic nás nepřekvapí. Jen jestli nám na očích přeci jenom nějaký ten

neviditelný závoj nezůstal. Třeba vůči našim dětem. Pozorujeme, jak sedí u televize, a nevidíme, že se nudí. Šokuje nás jejich drzost a nevidíme, že volají o pomoc. Nevím, jak se žije s opravdovou slepotou, kdy se vám zřejmě svět otočí někam jinam. A nikterak bych nechtěla snižovat její bolest. Každopádně já se častěji setkávám se slepotou vůči ostatním lidem.

Když mám napsat úvodník na téma „Děti, mladiství a právní prostředí“, napadnou mě tři věci. Brutalita, práva dětí a slepota. Když nevidíme, nevědomky potlačujeme práva dětí a nastává jejich brutalita. Nechci přesně rozlišovat, zda ve vztazích, řeči, chování či vůči ostatním. Zkrátka brutalita jako taková. Můj dědarazilil prázdninové heslo, že děti mají právo pětkrát denně jíst, jednou týdně teplá koupel a zbytek času věnovat na pomoc stařečkovi. Když vyrážíte ráno s namazaným chlebem do lesa na dřevo, sbíráte houby, mlsáte borůvky a ještě stihnete odpovídat dědovi kolik je pět plus pět, lehce zapomenete na okolní svět.

V tu dobu mi nedocházelo, že bych mohla svůj čas věnovat klávesnici (no, já ani nevěděla, co to vlastně klávesnice je). Neřešila jsem, že všichni kolem mě mají stejnou barvu tepláků (některé děti zase dneska nevědí, co to vlastně tepláky jsou). Když jsme přišli s názorem, že uhlí je oproti šiškách dokonalá kvalita, děda pronesl: „Málo vás řezali, ale to přijde!“ Přesto, že žijeme ve světě elektroniky, obklopení akčními hrdiny, a knihovny v bytě jsou zbytečný přepych, snažím

se vychovávat svého syna dle prázdninového hesla. U koupání jsme sice několikanásobně zvýšili počet, pomoc se týká hlavně maminky, ale podstatné zůstalo. Dítě má právo být a zůstat šťastné. Možná svou myšlenku popisují zmateně, ale chtěla bych napsat jediné: Pokud se včas zbavíme své slepoty vůči našim dětem a sundáme si šátek z očí, nebudou ony muset nosit pouta nespokojeného dětství. Chuť borůvek jim v ústech zůstane stejně dlouho jako výsledek lehké rovnice – pět plus pět je deset. Neustále se přetřásají, popisují a vysvětlují přístupy ke správné výchově. Diktujeme využití volného času, plánujeme dokonalou budoucnost, a nezajímají nás tolik důležité maličkosti.

Jen si to občas zkuste, projít si svůj domov s šátkem na očích. Pokud vysypete cukr, rozbijete vázu nebo zakopnete o židli, ne děje se nic tak hrozného. Hlavně abyste nenarazili na smutného člena rodiny. Komu by se zdálo, že to není až taková pohroma, mám tu jeden vzkaz: „Málo vás řezali, ale to přijde!“

Marie Molková – Hromča
ilustrační foto Sdružení Rubín
Valašské Klobouky

Zpravodaj ČRD M o výchově
a využití volného času dětí a mládeže

ARCHA

Registrace Ministerstvem kultury: MK ČR 8135
Tematická skupina 13A/A8, ISSN 1212 - 5016
Podávání novinových zásilek povoleno
Českou poštou, s.p., odštěpný závod Přeprava,
č.j. 1259/99 ze dne 29. 3. 1999

Redakce: Jiří Majer – vedoucí redaktor
Adresa redakce: Česká rada dětí a mládeže
Senovážné náměstí 977/24, 116 47 Praha 1
tel: 234 621 210, fax: 234 621 541
e-mail: archa@adam.cz
IČO: 68379439

Grafická úprava a sazba Vojta Sobek
Tiskne TG TISK s.r.o. Lanškroun
Fotografie z archivů členských sdružení ČRD M
Příspěvky přijímáme nejlépe ve Word 7.0 nebo RTF
Vychází 8 x za rok.

Toto číslo vyšlo v květnu 2006
Zpravodaj Archa je nekomerční tiskovinou, která není
určena k prodeji
Archiv čísel Archy od roku 1999 ve formátu PDF
najdete na adrese <http://www.crdm.cz/archa>

Foto na přední obálce: Sdružení Rubín, o.s. Blesk,
Malý princ, Junák a Jiřina Falková

Foto na zadní obálce: archivy sdružení Roztoč a
Rubín, Roman Burda, Radka Páleníková, Jiří Majer

Nový občanský zákoník – pozor, třaskavina!

Přestože se může zdát, že na legislativní proces při novelizaci Občanského zákoníku by se dalo použít úslovní „co se vleče, neuteče“, již od roku 2004 jsou ve sledování a připomínkování novelizace některé organizace z neziskového sektoru velmi aktivní. Proč tomu tak je, se dozvěděli účastníci 1. semináře k problematice novelizace Občanského zákoníku, který pořádala Česká rada dětí a mládeže 20. 4. 2006 v zasedací místnosti Paláce YMCA v Praze.

Přes třicet zástupců dvaadvacet organizací, mezi kterými bylo také šest tzv. střešních organizací, se seznámilo s posledním konsolidovaným návrhem, který připravilo Ministerstvo spravedlnosti a lze ho stáhnout na webové adrese:

<http://portal.justice.cz/ms/ms.aspx?j=33&o=23&k=381&d=40461>.

V úvodu představili své aktivity a názory na novelizaci dva experti, kteří se problematikou zabývají. Robert Chlenský (Liga lidských práv) a Josef Štogr (Think tank NETT) prezentovali rozdílné přístupy k novelizaci zákoníku, což bylo odrazovým můstkem pro velmi širokou diskusi účastníků.

Čím by tedy mohla novelizace občanská sdružení zasáhnout?

Především by už nebyla žádná občanská sdružení, tedy tento běžně užívaný název by byl nahrazen právně závazným pojmenováním spolek. Kromě zmatení prakticky užívaných termínů se s nově prosazovaným pojmem „spolek“ činnost občanských sdružení zužuje a v očích zákona nevyznívá „spolek“ jako základní kámen občanské společnosti, ale jako dovnitř zaměřená komunita „kutilů“ s podobnými zájmy.

Při procházení paragrafů a diskusi o nich přicházela ještě výbušnější témata, která mohou znamenat zásadní zásah do fungování již zaběhlých občanských sdružení a která by je v případě schválení nutila k změně stanov a vnitřní struktury. Jedním z ožehavých témat je ručení „pobočných spolků“ mezi sebou a ve vztahu k centru, řečeno tedy dnešní terminologií ručení organizačních jednotek navzájem a ve vztahu s ústředím. V případě nevyrovnaného závazku vůči

naše téma

třetí osobě by tak musel jeden organizační členek uhradit dluhy jiného organizačního článku nebo ústředí. Následkem takové právní úpravy by byl možný rozpad větších občanských sdružení na stovky právnických osob, které by ručily pouze za svoje závazky.

Podobná další omezující ustanovení mohou přinést velkým i malým občanským sdružením řadu právních i praktických problémů, a proto se vyplatí

sledovat vývoj kolem novelizace a zasahovat do něj všemi možnými způsoby. Podle vyjádření účastníků by zákoník neměl dávat nesplnitelné podmínky a měl by nabízet spíše řešení „navíc“, tedy pouze pro problémy, které neupravují stanovy. Také by si přáli více respektu k druhové bohatosti neziskového sektoru v České republice, který představuje řadu úspěšně fungujících forem právnických osob.

Ministerstvo spravedlnosti plánuje předložit novelizovaný Občanský zákoník ke schválení poslancům do konce tohoto roku,

Zleva: Robert Chlenský (LLP), Aleš Sedláček (ČRD), Josef Štogr (NETT), Michaela Přilepková (ČRD)

protože však chybí obsáhlá zrušovací část zákona, je reálnějším termínem polovina roku 2007. Česká rada dětí a mládeže chce přispět k tomu, aby výsledná podoba Občanského zákoníku členským sdružením a ostatním organizacím v neziskovém sektoru neškodila a díky podpoře Nadace VIA uspořádá v roce 2006 dva semináře (jeden již proběhl 20. dubna a druhý se plánuje na podzim) a v roce 2007 na jaře závěrečný seminář, který bude směřován na zákonodárce.

Výstupem z prvního semináře, který přinesl obsahové i filosofické připomínky k zákoníku, je společně úvodní stanovisko, s kterým se všichni přítomní ztotožnili.

Současná právní úprava občanských sdružení a podmínek jejich běžného života není sice v některých oblastech dostatečná, ponechává však občanským sdružením důležitou míru volnosti v úpravě vnitřních vztahů. Vzhledem k rozdílnosti občanských sdružení se domníváme, že by jakákoliv právní úprava měla respektovat druhovou bohatost jejich vnitřního uspořádání a činnosti, vyjádřenou ve stanovách jednotlivých občanských sdružení.

Vnímáme proto snahu upravit tuto problematiku v rámci rekonstrukce občanského zákoníku a zakotvit tak některá potřebná pravidla jako jednu z možností změny současného stavu. Nicméně žádáme, aby byla formulována dispoziitivně, nikoliv kogentně. V opačném případě by způsobila NNO významné existenční problémy.

Jako druhou možnost vidíme novelizaci stávajícího zákona o sdružování občanů v duchu výše naznačených principů, zejména nahrazení registračního principu principem evidenčním.

Seminář se uskutečnil díky podpoře Nadace VIA z programu CEE Trust – Podpora příznivého legislativního a fiskálního prostředí pro NNO.

Další informace k tématu:

- Liga lidských práv
- www.llp.cz (odkaz legislativa)
- Think tank NETT
- www.nett.aid.cz (odkaz projekty)

Michaela Přílepková
(autorka je ředitelkou
Kanceláře ČRD)
foto Pavel Trantina

Z návrhu novely Občanského zákoníku

§ 178

- (1) Alespoň tři osoby vedené společným zájmem mohou založit k jeho naplňování spolek jako samosprávný a dobrovolný svazek členů a spolčovat se v něm.
- (2) Spolky mohou být členy dalších spolků. Vytvoří-li spolky nový spolek jako svůj svaz, jehož účelem je uplatňování společného zájmu sdružených spolků, musí být v jeho názvu obsaženo označení vyjadřující svazovou povahu spolku.

§ 179

- (1) Nikdo nesmí být nucen k účasti ve spolku a nikomu nesmí být bráněno vystoupit z něho.
- (2) Členové spolku neručí za jeho dluhy.
- (3) Vstup do spolku nelze podmínit vkladem.

§ 180

Název spolku musí obsahovat slovo „spolek“ nebo jiné označení vyjadřující, že se jedná o spolek.

§ 181

Hlavní činností spolku může být jen uspokojování a ochrana těch zájmů, k jejichž naplňování je spolek založen. Podnikání nebo jiná výdělečná činnost hlavní činností spolku být nemůže.

§ 182

- (1) Vedle hlavní činnosti může spolek vyvíjet též vedlejší hospodářskou činnost spočívající v podnikání nebo jiné výdělečné činnosti, pokud je její účel v podpoře hlavní činnosti nebo v hospodárném využití společného majetku.
- (2) Zisk z činnosti spolku lze použít pouze pro spolkovou činnost, včetně správy spolku.

K § 178 až 182

Ve shodě s věcným záměrem se navrhuje zrušit podstatnou část zák. č. 83/1990Sb., o sdružování občanů, v plném znění, s tím, že institucionální úprava spolků bude zahrnuta do kodifikace jako úprava obecně aplikovatelná na veškeré právnické osoby typu korporace tam, kde speciální zákony o jejich právních formách nestanoví odchylky. Zároveň se osnova vrací k tradičnímu pojmosloví a ve shodě s doktrinární kritikou opouští dosavadní umělý a zcela nevhodný zákonný termín „občanské sdružení“ a nahrazuje je klasickým „spolek“.

Spolek je vymezen důrazem na jeho základní znaky, jimiž jsou samospráva, dobrovolnost, členství, oddělení majetkových sfér spolku a jeho členů s vyloučením zákonného ručení členů spolku za spolkové dluhy i vkladové povinnosti členů vůči spolku a spolkovou činností jako hlavní (statutární) činností spolku. Vedle hlavní činnosti spolek může sice vykonávat i činnost vedlejší, a to i výdělečnou, ale jen za účelem podpory vlastní spolkové činnosti – i při hospodárném využití majetku spolku bude konečným efektem výdělku rovněž podpora spolkové činnosti, včetně správy spolku.

V pasáži věnované § 194 až 197 se mj. praví, že:

Označení „pobočný spolek“ je název druhový. Osnova nezamýšlí spolkům nařizovat, aby své složky takto in concreto označovaly (zvoleno může být např. i označení „sekce“, „základní organizace“ apod.; z názvu pobočného spolku však musí být nezbytně seznatelné, že se jedná o osobu se subjektivitou jen odvozenou. Distinktivní složka názvu spolku musí též obsahovat poukaz na sounáležitost pobočného spolku k spolku hlavnímu.

§ 194 odst. 2 přitom říká, že:

Hlavní spolek ručí za dluhy spolku pobočného a pobočný spolek ručí za dluhy hlavního spolku. Více pobočných spolků téhož hlavního spolku ručí spolu s hlavním spolkem společně a nerozdílně za dluhy kteréhokoli z pobočných spolků.

ČRDM má novou strategii do roku 2010

Delegáti 23. Valného shromáždění České rady dětí a mládeže (ČRDM) přijali na svém jednání 20. dubna 2006 v pražském paláci YMCA novou strategii, stanovenou pro léta 2006 až 2010. Její dlouhodobou vizí přitom je, aby ČRDM byla „respektovanou společenskou silou, vnímanou jako oprávněný reprezentant zájmů dětí a mládeže jak v rámci ČR, tak na poli mezinárodním“. Tomuto záměru odpovídají i strategické cíle, které si vytýčila v oblasti vnějších i vnitřních vztahů. Dokument, přijatý po drobných retuších, navržených přítomnými zástupci členských sdružení, tedy určuje základní směr, jímž se má dětská a mládežnická rada v následujících letech ubírat.

Poslání ČRDM, ač vyjádřeno odlišnými slovy od toho minulého, zůstává v podstatě stejně ambiciózní: podporovat podmínky pro kvalitní život a všestranný rozvoj dětí a mladých lidí. ČRDM přitom nechce být podle svých strategických cílů spojována s žádnou politickou stranou nebo hnutím. Bude se otevřeně hlásit k hodnotám občanské svobody a demokracie a odmítat jakoukoliv ideologii založenou na nenávisti – ať už třídní, rasové, národnostní či jiné.

Státní orgány by s ČRDM měly konzultovat všechny zásadní otázky týkající se mimoškolní výchovy a vzdělávání; Rada by se tak aktivně podílela mj. i na tvorbě pravidel, podle nichž budou rozdělovány veřejné prostředky na podporu práce s dětmi a mládeží a usilovala by o odpovídající výši těchto financí z veřejných rozpočtů. Chtěla by se ovšem zároveň stát méně než dosud závislou na financích ze státního rozpočtu. Cílem ČRDM je i to, aby ji široká veřejnost vnímala coby přirozeného obhájce zájmů dětí a mládeže, na kterého se může kdokoliv s důvěrou obrátit o pomoc (nebo s námětem na spolupráci či realizaci projektu). S tím souvisí i snaha o to, aby Rada zvýšila svůj vliv v oblasti médií, hlavně jejich působení na mladou generaci. „V médiích bude tematika dětí a mládeže pojednávána se srovnatelnou vážností a zájmem, jako je tomu dnes s tematikou péče o životní prostředí,“ stojí psáno v přijaté Strategii.

K cílům ČRDM náleží i její plné členství v Evropském fóru mládeže. ČRDM má v úmyslu stát se hlavním partnerem ostatních národních rad mládeže a realizátorem dvou- a vícestranných projektů za Českou republiku. V domácím prostředí má své místo ve strategii ČRDM úzká spolupráce s krajskými radami dětí a mládeže,

že. Celkově chce být ČRDM pružnou a efektivní organizací s jasně stanovenými „pravidly hry“.

Že jde vsutku o cíl dlouhodobý se nicméně ukázalo již při „pilotní“ debatě nad první z pěti tzv. klíčových otázek. Týkala se obecně vývoje členské základny Rady;

v zásadě jde o to, vybalancovat pro rozvoj ČRDM do budoucna vhodné podmínky. Kupříkladu vůči malým sdružením by neměly být zbytečně přísné, ale nesmí ani klást na administrativu Rady neúnosné nároky. Orientační průzkum mezi přítomnými delegáty potvrdil názorovou mnohostrannost – s patrným většinovým příklonem k jedné variantě. Ta kombinuje požadavek „neomezovat členství dle velikosti, ale stanovit minimální výši členského příspěvku“ a „omezit členství dle charakteru sdružení (pouze nadregionální, celorepubliková a krajské rady dětí a mládeže)“.

Valné shromáždění dále odsouhlasilo textovou část výroční zprá-

vy za rok 2005. Schvalování její závěrečné (ekonomické) pasáže, stejně jako hospodářské zprávy za uplynulý rok, přerušilo z důvodu

několika nejasností v hospodářské zprávě, na něž poukázali zástupci sdružení Pionýr; upozornili přitom, že na skutečně podrobné prostudování předkládaných materiálů nebyl dostatek času. Hospodářskou zprávu předseda ČRDM ještě doplní resp. upraví ve spolupráci se zástupci členských sdružení. V rámci své pravomoci má rovněž zaktivizovat činnost komise revizní.

K výsledkům Valného shromáždění konečně patří i rozšíření členské sestavy ČRDM o dva nové spolky (*Together Czech Republic o.s.* a *Sdružení FILIA*); dvě další uskupení (*Biokontakt* a *Centrum roku Děčín*) naopak hlasováním přijata nebyla. Aktuální stav členské základny tedy nyní představuje celkem 96 sdružení (jejich počet v čase mírně kolísá a již delší dobu osciluje poměrně těsně pod hranici 100). Jen pro úplnost: na adresu Kanceláře ČRDM přišla také žádost o členství *Komunistického svazu mládeže*, o ní ovšem 23. Valné shromáždění nejednalo. Vzhledem k chybějícím stanovám KSM totiž nemohlo ani představenstvo ČRDM posoudit, zda tyto jsou, anebo nejsou v souladu se stanovami Rady.

Jiří Majer
foto autor

Ke snížení hranice trestní odpovědnosti

V únoru Senát zamítl návrh nového trestního zákona, jehož součástí bylo například i snížení hranice trestní odpovědnosti z 15 na 14 let. K výhradám senátorů patřilo podle Pavla Janaty (KDU-ČSL) mj. i to, že hranici trestněprávní odpovědnosti na 14 let zakomponovali do zákona až poslanci, což zhoršilo původní verzi kodexu. Nový trestní zákoník, vetovaný Senátem, pak v březnu smetla ze stolu Poslanecká sněmovna (a to kvůli absenci paragrafu o tunelování). K zákonu se tak politici vrátí až po volbách.

Kdo si hraje, nezlobí...

Česká rada dětí a mládeže se k otázce případného snížení věkové hranice trestnosti nevyjádřila. Ponechala tak na jednotlivých členských sdruženích, aby k ní popř. zaujala vlastní postoj. Své stanovisko samostatně formulovalo a v únoru 2006 zveřejnilo sdružení Pionýr. Daná problematika se již dříve (v říjnu 2004) stala rovněž předmětem jednání Národního parlamentu dětí a mládeže (NPDM). Delegáti navržený bod, jímž by NPDM podpořil myšlenku snížení věkové hranice trestnosti, před dvěma lety neschválili.

Stanovisko Pionýra k návrhu na snížení hranice trestní odpovědnosti

* Hranici trestní odpovědnosti stanovenou na 15 roků věku považujeme, s ohledem na vzrůstající průměrnou rozumovou a volní vyspělost dětí a mládeže, za překonanou. Proto vnímáme úvahy o snížení věkové hranice trestní odpovědnosti jako aktuální, avšak přesahující pouze trestně právní problematiku.

* Současně se domníváme že prostý posun hranice o rok či dva není nejlepším řešením. Rozmanitost její výše, která je evropskému prostoru vlastní, je dokladem, že se nejedná o běžné a jednoznačné rozhodnutí.

* Jako přístup, který odrazí složitost a nejednoznačnost vývoje rozumové a volní vyspělosti dítěte coby lidského jedince povolávajícího k trestní odpovědnosti, považujeme za nevhodnější řešení, kdy míra odpovědnosti bude stanovována ad hoc a vždy ve vztahu k projednávanému činu. Míra odpovědnosti by měla být přímo úměrná rozumové a volní vyspělosti v době posuzovaného činu. Nikoliv určité věkové hranici, která nemusí vždy nutně znamenat stejný stupeň vyspělosti – tedy takový, který je při stanovení věkové hranice zákonodárcem předpokládán. Oproti jednáním, která jsou již od útlého věku vnímána jako jednoznačně nežádoucí – například fyzické násilí či krádež – je řada jednání, která takto vnímána být nemusejí – například některé druhy nedbalostních deliktů.

* Rozdíly ve vyspělosti jsou věku kolem 15 let vlastní. Jde nezdívka o rozdíly velmi významné; určované schopnostmi dítěte, ale i prostředím, ze kterého prochází, zejména po stránce sociální a ekonomické. Pokud se jedná o faktory dítětem neovlivnitelné, jejich důsledek nemůže být dán dítěti k tíži.

* Orgány činné v trestním řízení by měly posuzovat míru odpovědnosti případ od případu, jejich úkolem by bylo v rámci konečného rozhodnutí ve věci samé označit i případnou spoluodpovědnost rodiny, respektive rodičů či zákonných zástupců případně i školy a toto zjištění signalizovat odpovídajícím orgánům. To by, dle našeho názoru, vhodně navazovalo na již provedené úpravy řešení případů mladistvých delikventů (zřízení speciálních senátů a podobně). Umožnění individuálního posouzení jednotlivých případů v konkrétních souvislostech by mohlo být asi vhodnějším přístupem než neřešení tohoto jevu či mechanické posunutí přesně stanovené hranice.

* V této souvislosti je ovšem nezbytné zdůraznit, že v každém případě považujeme za významnou otázku řešení následné práce s odsouzenými (mladistvými) a jejich resocializací.

*Výkonný výbor
České rady Pionýra*

V reakci na stanovisko Pionýra byl jeho zástupce (Ing. Lee Louda) pozván k jednání Podvýboru pro kriminalitu mládeže Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, konaného 8. 11. 2005. Jednání se dále zúčastnili za sdružení dětí a mládeže Josef Výprachtický za Junáka a za představenstvo ČRD (na začátku prezentoval výstupy prázdninového miniprůzkumu ČRD na toto téma) a odborníci z Ministerstva spravedlnosti a Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy.

Při tvorbě svého aktuálního stanoviska Pionýr mj. vycházel i z „parlamentní rozpravy pionýrských senátorů“ ve věku 15-20 let (akce „Sami o sobě“) konané v listopadu 2000. Stěžejním tématem této akce byla rozprava o tehdy připravovaném zákonu o dětech

„rizikových faktorů“, ne jednu příčinu!

Jednání Podvýboru pro kriminalitu mládeže ještě závěry pro projednávání novely Trestního zákoníku nečinilo, přesto bylo přínosné. Byly na něm využity i pohledy zástupců sdružení dětí a mládeže.

Na závěr si dovoluji znovu pobídnout k diskusi o této problematice na půdě ČRDM, aby mohla formulovat své stanovisko za členská sdružení.

Lee Louda (Leeco)

zdroj: adam.cz

ilustrační snímky archiv
Bambiriády 2005

a mládeži, jeho významu a obsahu z pohledu mladých lidí. Účastníci se zabývali především otázkami, které se týkají mladých lidí ve vztahu k státní samosprávě, rodičům, školám, médiím, problematice sociálně patologických jevů a významu práce dobrovolníků ve sdružení dětí a mládeže. Je účelné připomenout, že jedním ze závěrů tohoto jednání bylo přijetí návrhu na doporučení snížení trestní odpovědnosti dětí a mládeže (v rozmezí od 10 do 13 let). K tomu uvádím úryvek z jednoho dobového článku:

Deník Mostecka ze dne 13. listopadu 2000 (k pohledu dvou patnáctiletých účastnic „Sami o sobě“ Jany Balázové a Silvy Motyčákové z Pionýrské skupiny Osmička v Mostě): „Hodně jsme mluvili třeba o domácím násilí, o šikaně vůbec, o srovnání věkových hranic u nás a ve světě, třeba pokud jde o návštěvy večerních diskoték, řízení vozidel. Hlavně jsme my mladí byli pro snížení hranice zodpovědnosti za trestné činy, na tom jsme se dost shodli,“ komentuje jednání Jana. Na jednání Podvýboru pro kriminalitu mládeže se pohled zástupce Pionýra vymykal diskusi,

kteřá byla z počátku vedena pouze v duchu zda snižovat hranici o jeden rok, tj. na 14 let. Přinesli jsme jiný návrh (viz uvedené stanovisko), o kterém se rozvinula další diskuse. Určitou podporou pro náš pohled byly i statistiky obecně i konkrétní kriminality zohledňující věk pachatelů, zpracované PaedDr. Jiřím Pilařem, ředitelem odboru speciálního vzdělávání a institucionální výchovy MŠMT. Z nich totiž jasně vyplývá, že věk pachatelů se snížil na 10 – 12 roků.

Je nutné dále připomenout zmíněný fakt, že kriminalita mládeže se vyvíjí v posledních 10 letech v souladu s kriminalitou celé společnosti. To znamená, že postupně klesá. Za posledních 20 roků ale počet stíhaných mladistvých a dětí trojnásobně stoupl. Zarážející je i nárůst brutality spáchaných trestných činů. Důvodů pro vysvětlení páchaní trestné činnosti dětmi najdeme mnoho. Selhání funkce rodiny, školy, nedostatek nabídky pozitivních zájmových činností a z toho vyplývající pocit nudy, účast v rizikových partách, alkohol, drogy, negativní působení televize a mnoho dalších. Jde ale vesměs pouze o kumulaci

naše téma

Mladí poslanci NPDM nechtějí snižovat věk trestní odpovědnosti

...Hlavní bod části usnesení zněl přímo „Jsme pro snížení trestní odpovědnosti mládeže.“ Další diskutující se pak vyjadřovali k prevenci proti násilí mladých lidí, k rodině či vzdělání. Tento návrh usnesení ale nebyl schválen a sálem se ozval potlesk. Většina přítomných rozhodla, že NPDM nebude pro snížení hranice věku trestní odpovědnosti mládeže...

(zdroj: adam.cz)

Ministr vnitra: Podporujeme akce typu Bambiriáda

Ministr vnitra František Bublan

Ministerstvo vnitra klade velký důraz na prevenci kriminality, a proto také podporuje projekty, které k ní mohou napomoci – například Bambiriádu. Na tiskové konferenci věnované tomuto tématu to 10. dubna prohlásil resortní šéf František Bublan, který opětovně – již podruhé – udělil zmíněné akci svoji záštitu. Ministr také statistickými údaji za uplynulý rok doložil výrazný pokles dětské kriminality a představil i řadu preventivních projektů z dílny „svého“ resortu. Setkání s novináři v prostorách ministerstva se spolu s ním zúčastnili Pavel Trantina – předseda České rady dětí a mládež (ČRDM), která Bambiriádu již osmým rokem pořádá – a pracovník skupiny metodiky a prevence Národní protidrogové centrály (NPC) Břetislav Brejcha.

„Máme zájem na tom, aby děti měly báječný svět a aby se co nejméně setkávaly s kriminalitou, nebo dokonce aby se co nejméně samy na kriminalitě podílely,“ použil ministr Bublan motto BĀJEČNÝ DĚTSKÝ SVĚT, které organizátoři Bambiriády pro její letošní ročník zvolili. Jak vysvětlil Pavel Trantina, jde o největší prezentační přehlídku činnosti různých dětských organizací a spolků – nejen členů ČRDM, ale také DDM, center volného času

apod. ČRDM se touto tradiční celorepublikovou akcí podle něj snaží obrátit pozornost veřejnosti k významu volného času nejmladší generace a jeho náplni.

František Bublan upozornil, že trestná činnost páchaná dětmi a mladistvými – alespoň u některých vybraných trestných činů – zaznamenává velký pokles. Jako příklad uvedl, že počet krádeží vloupáním se loni ve srovnání s rokem 2004 snížil z 5000 na 2000 a počet tzv. prostých krádeží (kapesní krádeže, krádeže jízdních kol apod.) ze 7000 na necelé 3000. „Ta čísla jsou velmi pozitivní a ukazují, že se v tomto směru u nás, v naší republice již hodně událo,“ okomentoval údaje ministr. Vnitro má podle něj pochopitelně zájem na pokračování příznivého trendu. „A tato akce – Bambiriáda – k tomu má samozřejmě napomoci, protože zase povzbuzuje jednotlivé organizace, aby s dětmi pracovaly,“ dodal František Bublan. Pokud jde o kriminalitu páchanou na dětech, některé ukazatele podle ministra mírně klesají, jiné mírně vzrůstají; také na ni se chce vnitro zaměřit. Svou roli zde přitom hrají projekty typu *Linka bezpečí*; umožňují dítěti, aby se svěřilo se svými obavami a negativními zkušenostmi – ať už z rodinného či jiného společenství – a jejich příčiny se mohly řešit.

Ministerstvo vnitra proto připravilo sérii projektů, které se touto oblastí zabývají. Několik let fungující *Svět očima dětí* je soutěžním projektem, v němž děti tvůrčím způsobem zpracovávají zadané téma – tím letošním je trestní odpovědnost dětí a mladistvých. Projekt má několik podkapitol, např. extremismus, divácké násilí, sexuální zneužívání dětí, patologické hráčství, alkohol nebo drogy. Novým projektem Generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru je *Dráček Záchranaček*. „Nemusím připomínat povodně, ale jsou i jiné mimořádné situace, které se nás dotýkají a kterým se nevyhneme. A je dobré, aby děti byly i v tomto směru informovány,“ podotkl František Bublan. Dalším počinem ministerstva je *Ochrana člověka za mimořádných událostí*, příručka určená nejen učitelům a dospělým, kteří s mládeží pracují, ale i široké veřejnosti. Mezi dětmi si získal oblibu dvoudílný *Ajaxův zápisník*, který je má provázet v běžném životě a ukazovat jim možná rizika a nebezpečí, která je mohou potkat – cestou do a ze školy, nebo i ve škole. Ministr připomněl i projekt *Učíme se s policií*, vyhodnocený jako nejlepší preventivní projekt policie ve vztahu k dětem za rok 2005. „Myslím si, že prevence je daleko lepší cesta než represe, kterou samozřejmě

Zleva: Břetislav Brejcha, Pavel Trantina, František Bublan

police musí také někdy projevit. Na prevenci i v budoucnu budeme klást velký důraz – a budeme podporovat všechny projekty, které tomu napomohou. A Bambiriáda je jednou z velkých možností... i k tomu, aby děti měly náplň pro svůj volný čas, aby měly zájmy, které je nadchnou a které jim dětská léta promění v *báječný svět*," shrnul ministr.

Jeho vystoupení předcházelo úvodní informační blok, v němž Pavel Trantina v krátkosti seznámil přítomné s výsledky reprezentativního průzkumu provedeného v rámci projektu *Není nám to jedno!* Dotazníkový průzkum, který pod záštitou ministra Bublana

loni na podzim provedla firma Henkel ve spolupráci s ČRD, zmapoval volný čas českých školáků a jeho náplň. Ukázal, že naši školáci jej tráví stále pasivněji. Každý desátý z nich například zažívá denně nudu, dalších zhruba 30% několikrát týdně. Dvě třetiny jich přítomně uvedly, že ve volném čase by si nejraději hrály se svými vrstevníky. „To je věc, na které se dá velmi dobře stavět," míní předseda ČRD, „protože je otázkou, v jaké partě tyto vrstevníky naleznou. Jestli v nějakém kroužku ve škole nebo ve sdružení dětí a mládeže, anebo v partě, která se utvoří živelně na ulici a není jasné, čím se zabývá a kam může sklouznout.“

Jak její šéf konstatoval, v ČRD lze nalézt téměř stovku sdružení nabízejících program více než 200 000 mladých lidí. „V životě dítěte školního věku hrají nezastupitelnou roli. Rozvíjejí totiž dítě ve všech směrech – emočně, sociálně, charakterově, komunikačně, učí dítě pracovat v týmu, přijímat zodpovědnost, posilují kreativitu. To vše v bezpečném, ale přitom zajímavém a dynamickém prostředí vrstevníků," vysvětlil Pavel Trantina. Přesto však podle něj činnost zájmových sdružení stojí vlastně mimo pozornost společnosti.

Jak se tedy o činnosti sdružení pracujících s dětmi a mládeží mohou rodiče dozvědět? Recept ČRD zní: Bambiriáda. Letos se uskuteční od 25. do 28. května ve 26 městech ve všech krajích ČR. „Charakterizujeme Bambiriádu a její poslání tak, že nabízíme *báječný dětský svět* dobrodružství mezi vrstevníky, nabízíme dobrou partu," shrnul Pavel Trantina. Během její prezentace měli novináři možnost na dvou projekčních plátcích sledovat sestřih video-nahrávek z loňského ročníku zmíněné akce, který navštívilo přes 230 000 lidí.

Závěr tiskové konference patřil apelu zástupce Národní protidrogové centrály na rodiče. Pracovník NPC Břetislav Brejcha nejprve stručně předestřel současnou situaci: S kouřením má zkušenost přibližně 68% žáků základních škol, s alkoholem 74%. Polovina mladých lidí ve věku kolem 16 let má zkušenosti s marihuanou, 60% návštěvníků tanečních akcí je pravidelnými uživateli extáze, 7% mladých lidí má zkušenost s těkavými látkami. V ČR je nyní také zhruba 30 000 problémových uživatelů heroínu a pervitinu, z nichž 90% užívá drogy nitrožilně. „Rychlost, s jakou se drogová scéna v České republice rozvinula, nedala podle mého názoru šanci některým skupinám, aby se na to mohly připravit. Jednou z těchto skupin jsou jednoznačně rodiče," prohlásil Břetislav Brejcha. Pokud zjistí, že jejich ratolest bere drogy, neměli by otálet, a měli by vyhledat pomoc odborníků. Pro první orientaci poslouží server www.drogy-info.cz, provozovaný Radou vlády pro koordinaci protidrogové politiky. Mohou se také obrátit na školního metodi-

ka prevence nebo na výchovného poradce.

Předně by však měli vědět, že věk experimentátorů je dnes poměrně nízký a že už děti kolem deseti a jedenácti let začínají zkoušet návykové látky – nejprve legální, později nelegální. Dalším faktem je, že drogy jsou v různé míře rozšířeny po celé republice. „Je otázka času, kdy to které dítě bude oslovenou s nějakou konkrétní nabídkou ať už legální nebo nelegální drogy na experiment," dovodil Břetislav Brejcha. Podle zkušeností NPC však rodiče situaci mnohdy podceňují a domnívají se, že jejich dítěte se tento problém netýká.

„A právě rodiče jsou zrovna ti, kteří by s ním měli velkou možnost něco udělat; chytit ten problém hned v začátku a velmi výrazně podpořit aktivity, o nichž se tu mluvilo," míní Břetislav Brejcha. „Jsme přesvědčení, že čím více budou děti trávit volný čas smysluplnými aktivitami – se kterými se lze právě díky Bambiriádě seznámit – a čím více bude vzrůstat společenská objednávka na podporu takových činností, tím méně bude mít Národní protidrogová centrála v budoucnu práce," uzavřel příslušník elitního policejního útvaru.

Jiří Majer
foto Radka Páleníková a autor

Mladí lidé za život bez tabáku?

Výchozí situace

Zatímco v řadě zemí EU (natož v USA) je patrný trend snižování konzumace alkoholu a tabáku, potvrzuje poslední vydání Evropské školní studie o alkoholu a jiných drogách (ESPAD), že v České republice je zatím trend opačný. Alespoň jednu cigaretu v životě vykouřilo 80,2 procenta chlapců a 79,2 procenta dívek. Sice většínou zatím jen experimentují a po vykouření maximálně pěti cigaret kouření nechají, přesto čtyřicet procent dotázaných kouří pravidelně. Hlavní potíží vidí ESPAD v dostupnosti cigaret. Pro sedmadvadesát procent studentů jsou prý „velmi snadno“ nebo „celkem snadno“ dostupné. Z téhož výzkumu je patrné, že u nás denně kouří už 33% třináctiletých dětí.

To nepochybně souvisí s tím, že v českých poměrech je intenzivní propagace kouření jako samozřejmé součásti stylu mladých úspěšných lidí velice běžná. Příkladem mohou být divácky atraktivní reality shows, v nichž je drtivá většina účastníků intenzivními kuřáky a po většinu vysílání jsou také kouřící prezentováni.

Anketa České rady dětí a mládeže (ČRDM)

Internetová anketa, kterou během měsíce dubna zorganizovala ČRDM, si pochopitelně nemůže klást za cíl reprezentativitu, která je samozřejmou kvalitou odborně prováděných šetření. Přesto z této ankety, již se zúčastnilo 224 respondentů ve věku od 15 do 35 let, lze vyčíst některé skutečnosti, které jsou poměrně inspirativní. O jaká zjištění se jedná?

1) Zastoupení kuřáků mezi těmi, kteří odpovídali (nebyl konán žádný předvýběr, takže skutečně šlo jen o dobrovolný vstup do ankety), bylo pouhých 17,4%, což je podstatně méně, než je opakovanými šetřeními v celé populaci prokázáno cca 40% výskyt pravidelných kuřáků. Navíc skoro 70% z těch, kteří se deklarovali v anketě jako „kuřáci“ se současně ohodnotili jako „sváteční či příležitostní“. Pouze 8% se označilo za kuřáky silné, kteří vykouří více než 10 cigaret denně. Pripočteme-li k tomu skutečnost, že i z kuřáků jen 13% označilo kouření za něco, co je „super“, lze z toho vyvozovat, že **kuřáci přece jenom na svoje kouření příliš hrdí nejsou.**

2) Z předchozího ovšem nelze vyvozovat, že by se ho chtěli nějak rychle zbavovat. Z celého souboru pouze tři respondenti byli „napravenými kuřáky“, šest se o to pokoušelo (zatím) marně, pět o tom „možná“ uvažovalo. Tři naopak k tomu, aby uvažovali o tom přestat, „nevidí důvod“. Pozici většiny kuřáků z ankety docela přesně vystihuje stanovisko 21leté dívky: Nekuřím tolik, abych potřebovala přestat. Kuřáci tedy svoje kouření pokládají většinou za přijatelnou formu „vyhovění si“.

3) Kuřákům ani nekuřákům nechybějí informace. Obě skupiny prakticky stejně dobře vědí o typických zdravotních rizicích (plicní rakovina, arterioskleróza, ohrožení při těhotenství). Dokonce skupina kuřáků vykazuje o něco vyšší přesvědčení o tom, že kouření je zdraví ohrožující (z nekuřáků označilo všechny ohrožující faktory 60% respondentů, z kuřáků 85%). Z toho plyne možná nejdůležitější výsledek: **zdravotní rizika nejsou pro začínající kuřáky** (v ČR jde především o dospívající mezi 13 až 15 rokem) **dostatečným důvodem k tomu, aby se kouření vyhnuli.**

4) S tím souvisí zjištění o tom, co má největší vliv na to, že mladý člověk začne kouřit: obě skupiny shodně uvádějí, že jde o působení okolí – především vrstevníky a místa, která dotyční

často navštěvují. Tím se ukazuje, že **účinná prevence by se měla odvíjet od vytváření skupin vrstevníků, v nichž bude hrát dominantní roli životní styl, ve kterém nemá kouření místo.** Dokonce se ukazuje, že nekuřáci přeceňují vlivy další (např. být „in“ nebo kouření jako cesta k dospělosti a svobodě), zatímco naopak nedoceňují, že pro významnou část dětských a dospívajících kuřáků se záhy vytvoří psychická a nejspíš i fyzická závislost, při níž kouření dotyčným „chutná“ a je pro ně žádoucím zdrojem relaxace. I z jiných studií je známo, že u těch, kteří s kouřením začali před 18 rokem, je nepatrná naděje, že někdy s kouřením skončí. Proto se jako neúčinnější cesta k řešení jeví ona zmíněná prevence opírající se o nekuřící vrstevníky.

5) Anketa ukázala také **malé povědomí o právním stavu, který se kouření týká.** Nekuřáci přitom pochopitelně mnohem silněji pocítují, že i ty zákonné normy, které kouření regulují, se u nás nedodržují.

(zdroj: ČRDM)

Odkazy:

Informace o kampani a projektu:
www.help-eu.com – oficiální stránka celoevropské kampaně EU
www.youthandtobacco.com – oficiální stránka projektu Mladí lidé: za život bez tabáku?
www.evropska-unie.cz/cz/article.asp?id=3285 – tisková zpráva o zahájení kampaně HELP
<http://euroskep.fcs.ihned.cz/cze/article9c74.html> – informace o kampani HELP

Další zajímavé odkazy:

www.retezlasky.cz – stránky zajímavého projektu proti dětskému kouření
www.kurakovaplice.cz – spousta informací, odstrašující fotografie
www.nekurak.cz – diskusní portál o (ne)kouření
www.globalink.org – aktuální informace o kontrole tabáku z celého světa
www.dokurte.cz – stránky o.s. Česká koalice proti tabáku, spousta informací a článků
www.prestantekouřit.cz – online poradna, telefonní linka pro odvykání kouření
http://zdravi.idnes.cz/zdravi.asp?r=zdravi&c=990528_172606_zdravi_rom – příběh ze života o cestě k nekuřáctví
<http://www.drogy-info.cz>

MLADÍ LIDÉ A KOUŘENÍ – anketa ČRDM
duben 2006

		Nekuřáci (185)	Kuřáci (39)
Pohlaví	Muži	43%	49%
	Ženy	57%	51%
Věk	15 až 21 let	51%	59%
	22 až 26 let	28%	33%
	27 až 35 let	21%	8%
Kouření je	závislost	73%	51%
	hloupost	65%	33%
	hazard	70%	46%
	všechny tři předchozí	39%	13%
	super	0	13%
Důvodem kouření je	vliv okolí	78%	77%
	pocit svobody, dospělosti	71%	62%
	relaxace	27%	56%
	touha být „in“	55%	28%
	nevědomost o škodlivosti	3%	5%
Zdravotní rizika kouření	Nádory	97%	92%
	Infarkt	86%	92%
	Neplodnost	63%	92%
	Ohrožení těhotenství	95%	95%
	Všechny čtyři předchozí	60%	85%
Kouření mi	vadí	81%	13%
	nevadí	19%	87%
Cena cigaret	nízká	65%	31%
	akorát	12%	33%
	vysoká	3%	18%
Právní předpisy v EU a ČR omezující kouření	Existují, ale nedodržují se	57%	36%
	Existují a dodržují se	5%	26%
	Neexistují	38%	33%
Reklama na tabák	Nevšiml/a jsem si	32%	38%
	Měla by být zakázána	38%	28%
	Nevadí mi nebo je OK	30%	33%
Informace o kouření	Mám jich dost	70%	74%
	Mám jen částečné	26%	26%

Další postřehy:

- 6 kuřáků zkoušelo marně přestat
- 5 uvažuje o tom, že by „možná“ přestali
- 3 jsou přesvědčeni, že „není důvod“, aby přestali
- 20 kuřáků kouří proto, že jim to „chutná“

Intenzita kouření	Relativní četnost
Sváteční a příležitostný kuřák	68%
1-5 cigaret denně	16%
6-10 cigaret denně	8%
Do 20 cigaret	8%

Kresba Dušan Grombiřk

S rubínem ve znaku

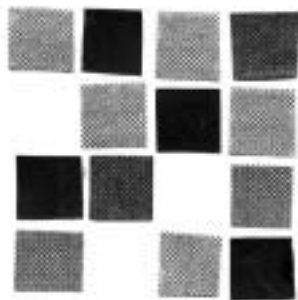
Medailonek
Sdružení Rubín Valašské Klobouky

Kdy a za jakých okolností bylo vaše sdružení založeno?

Sdružení Rubín založila v lednu 1990 skupina nadšenců, mezi které patřili Vítek Kofty Kovařík, Jura Brácha Dynka, Mariánka Orsáková, Ježek Svirák, Jára Dulík, moje maličkost a řada dalších, kteří organizovali letní stanové tábory (ale i krátkodobé víkendové akce) už v předcházejících letech pod různými organizacemi u obce Červený Kameň ve Slovenské části tehdejší Československé federativní republiky. Zázemí pro naši činnost (v podobě jednoduchých provizorních, ale dostačujících staveb, jako byla krytá jídelna, kuchyň, sklad pro uložení stanových konstrukcí, umyvárna a suchá WC) jsme si svépomocí vybudovali už dříve na pronajatém pozemku právě u obce Červený Kameň. A proto Červený Kameň – potažmo kámen červené barvy – RUBÍN (což je červená odrůda korundu), se stal symbolem našeho občanského sdružení.

představujeme

Můžete stručně popsat další vývoj Rubínu – tedy od jeho vzniku po současnost?

Pohoda pro naši činnost na Slovensku netrvala dlouho. Blížilo se dělení republiky, a my se stále častěji začali setkávat s projevy až vypjatého nacionalismu, které vyvrcholily silnou snahou ze strany slovenské části Správy CHKO Biele Karpaty o naše vypuzení z místa konání táborů. Záminky byly různé, jedna z nich byla téměř směšná – že

svoji činností plašíme medvědy! Nepomohly ani dopisy tehdejší slovenským představitelům (pánům Mečiarovi a Čarnogurskému). Lesní závod pod tlakem ochránářů jednostranně smlouvu o pronájmu pozemku zrušil a my dostali lhůtu k odstěhování. V roce 1992 se uskutečnily u obce Červený Kameň poslední tábory, na podzim se rozebraly všechny stavby a materiál se navozil ke mně domů do hospodářské budovy. Musím ale také dodat, že ačkoliv my jsme údajně medvědy plašili, skauti z Bratislavy, kteří přesně na tomto našem místě pak v dalších letech tábořili, už zřejmě neplašili nikoho. Pro nás nastalo období hledání nového místa, kde bychom mohli ve své činnosti pokračovat. Tehdy mně velice pomohl starosta obce Křekov. Dal mi několik typů na vhodné pozemky v katastru obce, jejichž majitel byl v domově důchodců. Samotná návštěva v Domově důchodců pak měla zajímavý průběh – dotýčný zjistil, že znal moji matku, že s ní řadu let pracoval v družstvu Valaška, a proto bez problémů přistoupil na náš návrh odprodat pozemky našemu sdružení. A navíc, za velice příznivou cenu. K takto získaným pozemkům jsme postupně přikoupili další, které tvoří dostatečné zázemí pro pořádání stanových táborů i krátkodobých víkendových akcí. Materiál pro základní táborové stav-

by (jídelna, kuchyň, suchá WC) byl k dispozici z rozebraných staveb v Červeném Kameni, nadšení a chuť do práce už na vlastním pozemku také, a tak jsme začali. A samozřejmě s patřičným využitím zkušeností z provozu táborů v Červeném Kameni. Základem byla prostorná kuchyň s jídelnou, na kterou dnes navazuje velká letní krytá jídelna sloužící současně i jako herna. V poschodí hlavního objektu jsme zřídili pokojíky pro kuchaře a vedoucího tábora, sklad potravin a sklad pomůcek pro hry a soutěže (tomuto místu říkáme vzhledně Metodický kabi-

net). Suché WC nahradily splachovací zaústěné do septiku, na které by měla letos navázat nová umyvárna. Povodeň z roku 1997 nás přiměla vybudovat chatky pro vedoucí, instruktory a zdravotníka (kteří do té doby bydleli ve stanech), aby měli dostatečné zázemí pro sebe, a o to víc se mohli věnovat dětem. A tak jsme přistavili šest dvoulůžkových cha-

tek. Díky kamarádům Koftymu a Bráchovi jsme pořídili kruhový nadzemní bazén i s čističkou, zakoupili dostatečně výkonnou elektrocentrálu a Jára Ďula se svojí „pravou rukou“, jak on říká Zdeňovi Hápěčkovi, rozvedli elektřinu do všech místností (tedy kromě chatek vedoucích – tam jsou rozvody elektřiky naplánovány až v příštím roce). Z možnosti svítit měli radost především starší táborníci, a patřičně toho využívají pro pořádání diskoték, ale je to také jedna z dalších možností jak obohatit táborový program v deštivém počasí například promítáním videofilmů. Faktem ale je, že i nadále raději využíváme ke svícení olejových lampiček (říkáme jim obludky). Provoz elektrocentrály je totiž finančně dost nákladný.

Jak početně silný je Rubín – kolik má nyní členů a jaké je zhruba jeho věkové složení?

Když jsme Rubín zakládali, bylo nás opravdu málo, necelá padesátka členů. A také jsme v názvu měli označení, že jsme sdružení pro organizování prázdninové činnosti dětí a mládeže. Ale jak šel čas, z účastníků táborů se stávali instruktoři, pak vedoucí, a nás tak přibývalo. Naše činnost se stávala pravidelnější, postupně

se rozšiřovala. Ze sdružení pro organizování prázdninové činnosti se stalo sdružení dětí a mládeže. Naše členská základna je věkově opravdu pestrá. Nejmladší členové mají devět deset let, nejstarší Mariánka Orsáková, zakládající členka sdružení, letos oslaví sedmdesáté první narozeniny. A já pevně věřím a doufám, že i letos, tak jako pravidelně v minulých letech, bude vládnout v táborové kuchyni a podílet se na výchově „kuchařského táborového dorostu“. A to je původním povoláním vychovatelka. Naše členská základna je proměnlivá, pohyblivá, protože ji tvoří dost dětí a mládeže z dětských domovů. K 30. listopadu 2005 jsme měli 227 evidovaných členů, z toho do patnácti

let 142, do dvaceti šesti let 75 a starších dvaceti šesti let pak 16. V rámci členské základny pracují tři programové týmy pro přípravu a realizaci programů pro tábory a víkendovky. Dalším pracovním týmem je skupina pro materiálně technické zázemí (jinak řečeno pracovní tým pro vylepšování základny).

Čím vším se v Rubínu zabýváte? Co je těžištěm činnosti?

Nosným programem veškeré činnosti našeho sdružení je spojování dětí a mládeže z dětských domovů s dětmi a mládeží z rodin při společné činnosti na táborech a víkendovkách. Odborně řečeno, našim programem je aktivní podíl na integraci dětí a mládeže z dětských domovů do skupin dětí a mládeže z tzv. funkčních rodin. Máme navázanou úzkou spolupráci s řadou dětských domovů Jihomoravského, Zlínského a Olomouckého kraje. Je ale pravdou, že ne vždy se nám tento integrační cíl daří naplňovat. Veškerá naše činnost se tedy odvíjí od onoho nosného integračního programu – s tím, že se ale také podílíme na rozšíření nabídky volnočasových aktivit o víkendech a o hlavních prázdninách i pro neorganizované skupiny dětí a mládeže. A tak kromě běžné činnosti v průběhu roku pořádáme motivované několikadenní (zpravidla tří denní) víkendové pobyty na naší základně mimo dobu letních prázdnin. Účast na těchto akcích je ale limitovaná počtem míst na spaní – 32. O letních prázdninách pak každoročně pořádáme tři čtrnáctidenní stánové tábory. Každý tábor má svoji

motivaci a celotáborovou hru, což připravují naše tři programové týmy. Tyto týmy se také střídají v přípravě a realizaci víkendových pobytů, kterých bývá v průběhu roku šest až osm.

Můžete uvést pár příkladů vydařených akcí, třeba z loňska?

Jednou z neúspěšnějších akcí, na kterou účastníci vzpomínají a u které chtějí pokračování, byla hra podle stejnojmenného filmu *Matrix*. To byla velice úspěšná hra pro starší. Malí nejradši vzpomínají na *Tři zlaté vlasy Děda Vševěda*, a úspěšná byla i hra *Putování pohádkovým lesem*, která se hrála v důsledku velice nepříznivého počasí v budově dětského domova ve Smolině. A ti nejstarší zase rádi vzpomínají na *Silvestrovské hrátky*, na *Expedici Kršle*, *Hledá se Einstein...* Na našich webových stránkách (www.rubin.wz.cz) jsou zveřejněny fotografie z našich akcí většinou i s krátkým komentářem. Kdo z čtenářů bude mít zájem, získá tam podrobnější představu o naší činnosti.

Co plánujete letos?

V prvním pololetí to budou čtyři víkendovky: *Operace Lost bullet*, aneb airsoftový víkend na Křekově, kterou připravuje skupina Honzy a Lenky, *Tajemství kultu Noidů v zemi čarodějů* (tuto hru připravuje skupina mladých a začínajících organizátorů). Následovat bude hra *Snopr* týmu vedoucího Jindrou. A nesmíme zapomenout ani na naše nejmenší, pro které připravuje víkendový pobyt skupina Dendýho. Na prázdniny

připravujeme tři stanové tábory. Ten třetí je zatím v jednání, protože jsou čím dál větší problémy s uvolňováním vedoucích a instruktorů. První stanový tábor má připravenou hru nazvanou Vakcína, druhý tábor hru s tajuplným názvem *Kód: EP-1.DEM-1.E. 1.* Letos také plánujeme a připravujeme své vůbec první vystoupení ve Zlíně při Bambiriádě.

Jaké jsou vaše zkušenosti s podporou mimoškolní výchovy dětí a mládeže? Pociťujete třeba nějaký zájem místních úřadů o tuto oblast? Máte v nich oporu? A co soukromý sektor?

Naše zkušenosti v této oblasti jsou příznivé. Nejde jen o příznivé granty pro naši činnost například ze strany Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, našeho Městského úřadu ve Valašských Kloboukách. Nebo o podporu ze strany Obecního úřadu v Křekově. Jde o celkový zájem, o cílevědomou a perspektivní podporu mimoškolní výchovy ze strany městského úřadu, o kterou se stará například jeho komise pro školství, kulturu a mládež, a které se podařilo, sice po dlouhých a složitých jednáních, prosadit obnovení činnosti domu dětí a mládeže ve městě. Krásným zpestřením horkých dnů na táborech bývají výjezdy Křekov-

ských dobrovolných hasičů do tábora s ukázkami cvičení. Složitější ale je situace se soukromým sektorem. Ve městě a v okolí není silných podnikatelských subjektů, proto pomoc z jejich strany je jednak poměrně malá a jednak sporadická (odvislá od toho, zda se jim daří či nedaří). Navíc je u nás na Kloboucku zažitým zvykem investovat především do kopané. V této souvislosti se domníváme, že daňové asignace by mohly být přínosem pro podporu mimoškolní výchovy. Máme u nás ale i v řadách malých podnikatelů ty, kteří nám drží palce, kteří nás v rámci svých možností podporují, třeba i tím, že dostávajíme výrazné slevy na zakoupené zboží na tábor. I to je podpora naší práce. I když bychom raději uvítali finanční podporu, protože velice nutně musíme řešit špatný stav stanových postelí (cena jedné nové stanové postele je vyčíslena

na částku 2700 Kč – a my jich potřebujeme šedesát do třiceti dvoulůžkových stanů) a stanových stolků, které byly pořízeny v letech 1975-1976, a mají tedy už cosi za sebou.

Máte nějaké spřátelené dětské sdružení, s nímž rádi spolupracujete?

V našem městě sdružení obdobného charakteru neexistuje. Pracuje tady několik spolků, ale ty mají vyhraněný charakter, ať už je to národopisný soubor, malá dechovka, florbalisté... V rámci proškolení nových vedoucích jsme spolupracovali se zlínským Pionýrem, ale jinak nemáme v našem okolí vhodného partnera stejného zaměření, se kterým bychom mohli navázat spolupráci a spolupracovat.

*na otázky Archy odpovídal
Jan Odehnal, předseda Sdružení
Rubín Valašské Klobouky
foto archiv Rubínu*

Sdružení Rubín

Kontaktní adresa:
Mgr. Josef Odehnal
Cyrilometodějská 886
766 01 Valašské Klobouky

e-mail: Sdruzeni.Rubin@seznam.cz
www stránky: www.rubin.wz.cz

Výstava „S dřevomorkou na startu“ zamíří i do Senátu

Po měsíci, kdy visela padesátka velkoformátových fotografií v prostorách Poslanecké sněmovny PČR, bude šance představit zdevastované objekty, truchlivé dědictví někdejšího Fondu dětí a mládeže, také v druhé komoře našeho zákonodárského sboru.

Díky iniciativě ředitelky odboru pro mládež školského ministerstva Ing. Evy Bartoňové budou fotografie vystaveny **v Senátu – vernisáž se koná 30. května v půl čtvrté odpoledne v před-sálí jednacího sálu a výstava potrvá do 23. června 2006.**

Cíl výstavy je jasný: přesvědčit členy obou komor, že zvelebení zbitých objektů a pozemků, které mají sloužit v budoucnu mládeži a dětem, se bez státní podpory neobejde.

*Tomáš Novotný
snímky archiv ČRDM*

Iva je prostě jednička...

Zda je třináctka šťastné či nešťastné číslo, to si musí rozhodnout každý sám. Ale pro paní učitelku Ivanu Krumplovou ze Základní školy Krásovy Domky v Pelhřimově tohle číslo šťastným určitě je. Nejen, že v pondělí 13. března 2006 postoupila společně s dalšími pěti kolegy do finále 13. ročníku ankety o nejoblíbenějšího učitele – Zlatý Ámos, ale v pátek 24. března se stala Zlatou Ámoskou, královnou českých učitelů a učitelek.

Porotu, které již po třinácté předsedal Jan Cimický, zaujala svým otevřeným přístupem k žákům a sympatickým vystupováním. A zaujala nejen porotu, ale také všechny, kteří se rozhodli ji poslat svůj hlas do SMS hlasování o Ámose sympatáka. Jen žáci její třídy už dávno věděli své. Stručně a výstižně to napsali do nominace: „Paní učitelka učí na naší škole již několik let, přesto její přístup k žákům nezevšedněl. Přistupuje ke svému povolání, v jejím případě spíše poslání, s láskou a radostí. Každého z nás bere spíše jako rovného jedince, kterému se snaží pomoci nejen ve školních povinnostech, ale i v mimoškolní činnosti, kde je nám spíš přítelem,

kamarádem. Nikdy jsme se nebáli za ní přijít i s problémy, které se školy vůbec netýkaly, věděli jsme, že nám poradí, že s námi bude jednat jako s rovnocennými partnery, a že její rady budou řízené nejen rozumem, ale i srdcem. Vždy jí záleželo na každém z nás, abychom se dobře uplatnili v životě, abychom byli šťastní. Myslíme si, že takových učitelů je jen velmi málo, že naše paní učitelka IVA JE PROSTĚ JEDNIČKA a my ji máme moc rádi.“

Ačkoli ženy mají ve školství výraznou početní převahu, ve výsledcích Zlatého Ámosa to tak

jednoznačně nikdy neplatilo. Ivana Krumplová se (po Zdeně Havlasové a Jarmile Ichové) stala teprve třetí ženou – Zlatou Ámoskou. Kromě Zlatého Ámosa byli zvoleni ještě další Ámosové. Svého nejoblíbenějšího učitele hledala také dětská porota. Ta zvolila Dětským Ámosem Miroslava Horáka z Humpolce. Přítomní novináři zvolili Média Ámosa – Lucii Šupíkovou ze Stěbořic. Zlatý partner ankety zvolil Ámosem Škola on line Věru Šindlauerovou z České Lípy.

Anketu o nejoblíbenějšího učitele – Zlatý Ámos – pořádá občanské sdružení Klub Domino, Dětská tisková agentura (www.dta.zde.cz). Více informací, včetně všech nominací, najdete na adrese: www.zlatyamos.cz.

Radka Páleníková
foto autorka

S Altusem na kole do Železných hor

Každý obyvatel Chrudimi ví, že jeho město leží na úpatí Železných hor; jenomže Železné hory přitom vlastně ani pořádně nezná.

Dnešní děti a mládež znají Egypt, Řecko, Chorvatsko a další země, ale již netuší, že krásné přírodní bohatství je jen pár kilometrů od jejich domova.

Občanské sdružení Altus se proto rozhodlo v létě realizovat pilotní projekt *Na kole za krásami přírody Železných hor*.

„Přijatelnou a nenásilnou formou představíme rodinám s dětmi část území Železných hor. Jedná se o trasu od obce Svratouch (Filipovský kámen) až po město

Chrudim. Konkrétně jde o vlastivědnou stezku krajem Chrudimky. Stezka je dlouhá 82 kilometrů a je na ní umístěno 31 zastávek. Během jízdy, která bude pohodovým tempem, chceme vždy zastavit a poskytnout odborný výklad vztahující se k danému místu,“ říká jednatel Občanského sdružení Altus Roman Málek. Kromě odborného výkladu budou pro děti připraveny i soutěže a opékání vuřtů. Účastníci budou dopravováni na jednotlivé etapy cyklobusem. Vždy po zdolání 20 kilometrů budou dopraveni zpět do Chrudimi a další etapa naváže v místě, kde předchozí skončila. Takto účastníci zdolají během čtyř letních sobot celou trasu. V pondělí 20. března 2006 po-

tvrdil záštitu nad akcí náměstek hejtmana Ivo Toman a radní pardubického kraje Miloslav Macela. „Ivo Toman přislíbil účast na první etapě – 15. července 2006 a Miloslav Macela si ještě termín cyklistické etapy vybírá,“ dodal Roman Málek. Projekt je realizován za podpory Pardubického kraje a zájemci se o něm dozvědí více na www.altus.chrudimka.cz.

(zdroj: tisková zpráva o.s. Altus)

Zleva: Ivo Toman a Roman Málek

Spolupráce se skupinou ze Severního Irsku

Jednou z velkých výhod Programu EDIE jsou jeho vazby na zahraniční organizace pracující s mladými lidmi a tedy možnosti pro vedoucí a účastníky navázat se zahraničním kontakt. Kromě účasti na četných kontaktních seminářích na různá témata, na kterých se setkávají mladí lidé z celého světa, je možné nabídnout přes ústředí Programu v jednotlivých zemích spolupráci členským organizacím Programu. Právě tímto způsobem se vedoucí českobudějovické skupiny EDIEho Vladimír Kojan seznámil s mládežnickou organizací ze Severního Irsku, která je zapojena do Ceny vévody z Edinburghu. V plánu mají společně expedice do okolí Belfastu a následně na Šumavu.

„Hledal jsem zahraniční partnery pro společnou expedici, protože myslím, že pro moje účastníky je větší zážitek strávit expedici mimo Českou republiku. Na doporučení pražského Národního ústředí EDIEho jsem kontaktoval britské ústředí Ceny v Londýně s nabídkou spolupráce. A do dvou týdnů už jsme si dopisovali s Davidem Morrowem, který vede skupinu účastníků Ceny vévody z Edinburghu v Severním Irsku,“

vzpomíná Vladimír Kojan, vedoucí EDIEho při Gymnáziu J. V. Jirsíka v Českých Budějovicích.

V září loňského roku přijela šestičlenná severoirská skupina na průzkum terénu na Šumavě. Za doprovodu

účastníků EDIEho prošli hraniční oblast s Rakouskem, aby předběžně naplánovali trasu své letní expedice. „Domluvili jsme se na termínu ve druhé polovině srpna 2006. Mělo by přijet okolo třiceti lidí. Co se týče náplně, pořádně naše nové známé protáhneme – chystáme tři dny na kolech, tři dny splavování Vltavy a potom 80 kilometrů pěšky po Šumavě,“ těší se Vladimír Kojan. „Pokud půjde vše hladce, zůstane nám i pár dní na památky v Praze.“

Ještě předtím, než přijede severoirská skupina do Čech, uskuteční se čtyřdenní expedice

pro českobudějovické účastníky EDIEho po okolí Belfastu, centra Severního Irsku.

„Kolem 20. června se o naši zhruba sedmnáctičlennou výpravu budou starat severoirští účastníci Ceny vévody z Edinburghu vedení Davidem Morrowem. Jsem docela zvědavý, jakou trasu si pro nás připraví. Ovšem těším se, že většinu organizačních záležitostí převezme někdo za mě,“

usmívá se Vladimír Kojan.

Jak je vidět, není vůbec těžké navázat spolupráci se skupinou zapojenou do Ceny vévody z Edinburghu kdekoli na světě. Stačí se jen obrátit na národní ústředí Programu v dané zemi, které ochotně rozešle zahraniční nabídku svým provozovatelům. Jak na to také rádo poradí Národní ústředí EDIEho v Praze.

-ej-

ze sdružení

Dětské oddíly pomáhaly Pálavě

Víc než stovka dětí a jejich vedoucích pomáhala o druhém dubnovém víkendě Pálavě.

Víkend pro

Pálavu z dílny

Centra ekolo-

gické výchovy Pálava si nenechali

ujít mikulovští skauti a instruk-

toři DDM Mikulov, brněnské pio-

nyrské oddíly Tulák, Stezka a Alí-

cí, Zeměpisná společnost Morava

a děti ze ZŠ Horníkova v Lišni.

Původní termín musel být trochu

posunutý – ještě před dvěma týd-

ny ležel na Pálavě sníh.

Akce byla dárkem ke třicátému

výroční založení CHKO Pálava.

Děti za sobotu stihly uklidit NPR

Děvín a NPR Tabulová, natřít

a nainstalovat naučné stezky

na Děvíně a v Turoldu, dosázely

alej mezi Klentnicí a Mikulovem,

pálily vyřezané keře pod Klentnicí

a pokácené pajasany na Svatém

kopečku. Úklidu se účastnili i klienti Ústavu sociální péče v Klentnici. Pracovalo se na devíti místech současně a všem šla práce od ruky. Společně jsme udělali více práce, než několik brigád během roku.

Ke zdaru celého víkendě přispěli také sponzoři: věnovali dětem dobrou večeři (Hotel Réva) nebo nás odvezli až na místo, kde se brigády konaly (Bors Břeclav a.s.). V neděli se děti byly pomazlit s jehňátky a kůzlátky, projely se na koni či oslovi a ty nejotrlejší prolezly jeskyni Liščí díru.

Všem přálo krásné počasí a Pálava doslova rozkvétala pod nohama. Organizátoři akce z Centra ekologické výchovy Pálava si připravili i hry, promítání a večerní programy pro starší děti. Víkend všechny příjemně unavil a rozhodně pomohl i v dětech samotných rozvinout vztah k přírodě a ohleduplnost vůči okolí. Opět jsme se přesvědčili, že podobně

akce (jako například i Vlečka v Moravském krasu) opravdu mají smysl, a to nejen pro přírodu, ale především pro děti samotné, které by tak měly jít příkladem dospělým turistům.

Martin Kříž
foto Pavel Kojzar

Zásah na humus

Ještě ani úplně nezmizel led z rybníka Podlesáku a na břehu se objevilo bílé (už ne žluté, jako minulý rok) autíčko Malého prince. Z minibusu vyskákalo skoro 15 maskovaných mladých slečen a mužů,

oblečených v monterkách, s rukavicemi a vyzbrojeni velikými modrými pytli. Rozdělili se na několik skupin a začali se plížit křovisky, cestičkami po obou březích rybníka. Ostražitě prohledávali kdejaký

kout, aby nemilosrdně likvidovali humus, který tam zima schovala pod pláštěm sněhu a ještě předtím, který tam nastražili návštěvníci u vody.

„To byste lidičky nevěřili, kolik humusu se schovává v křovích, příkopech a pod listím okolo

Podlesáku,“ informuje po zuby ozbrojená slečna Nikolka a strká do modrého pytle flašku od vodky. „Fuj tajbl,“ zvedá Zaki kelímky a kobereček z auta a štítivě to hází do pytle. „Za chvíli společně sestavíme celej auták, kousek od rybníka stála karoserie od škodovky,“ smějí se děti a pytle se plní a plní.

Humusová policie Malého prince byla i tentokrát úspěšná. Rychlý a včasný zásah umístil do vazby mnoho a mnoho kusů humusu. Jenže na podzim se křoví zase zaplní nebezpečnými recidivisty. Možná by bylo lépe umisťovat do cel návštěvníky, kteří to tam hází. Více informací a fotky najdete na www.frikulin.cz.

Tisková agentura Malého prince

Skautské kuřátko – děti pomáhají dětem

Deset tisíc kuřátek vyrobily do Velikonoc děti ze skautských oddílů. Žluté figurky usazené do skórápky rozdávaly v ulicích českých měst za příspěvek do kasiček sbírky *Pomozte dětem!* Skauti tímto způsobem již pátý rok pomáhali svým vrstevníkům – dětem postiženým, zanedbávaným či ohroženým. S výtěžkem přes 500 000 korun se loni sbírka *Velikonoční skautské kuřátko* stala nejvýznamnější součástí sbírkové akce *Pomozte dětem!*

„Velikonoční skautské kuřátko pořádáme již pátým rokem, zapojuje se čím dál víc skautských oddílů. Nejdřív se děti dobře baví

při výrobě kuřátek a pak je s kamarády za dohledu dospělých nabízejí lidem v ulicích. Není to žádné teoretizování o tom, že je dobré pomáhat, nýbrž praktická pomoc dětí dětem,“ říká koordinátorka sbírky Michaela Čákrtová. Velikonoční skautské kuřátko

bylo ke koupi od 3. dubna do Velikonočního pondělí v desítkách měst republiky. Letos se do pořádání skautské sbírky zapojilo celkem šedesát skautských středisek. Při výrobě a prodeji kuřátek skauti odpracují tisíce hodin dobrovolnické práce. Akce se koná většinou na hlavních třídách měst.

Za uplynulé čtyři ročníky sbírky již skauti vybrali víc než jeden a čtvrt milionu korun.

Věra Voňavková
foto archiv Junáka

Debrujaři v televizi

„Hřiště číslo 7“ je název nového pořadu České televize, ve kterém aktivně vystupují se svými pokusy i debrujaři. Každou druhou neděli se s nimi můžete setkat na programu ČT1 od 7.30 do 9.30 hodin. Pořad si postupně vytváří vlastní schéma; čtrnáctidenní cyklus odstartoval 12. března. (zdroj: www.debrujar.cz); foto archiv sdružení

Minikasko od Generali – cenový hit pro dobré řidiče

Novou alternativu ke standardnímu havarijnímu pojištění automobilů od 1. ledna 2006 nabízí Generali Pojišťovna a.s.

Jako první pojistitel na českém trhu zařadila do své nabídky cenově i obsahově atraktivní produkt, který ve své základní podobě poskytuje ochranu před neodvratitelnými riziky, jako je střet se zvěří, poškození živelnými událostmi, požárem, výbuchem i vandalismem. Základní pojištění lze doplnkově rozšířit o riziko odcizení. Tento typ pojištění vozidla je velmi oblíben v západní Evropě, a zejména u majitelů ojetých vozidel představuje prakticky nejrozšířenější pojištění.

„Minikasko zaujme zejména individuální klienty, kteří věří, že ze své viny nebourají a škody zaviněné druhým účastníkem nehody jim pokryje povinné ručení viníka. Hledají však pojistnou ochranu před riziky, která svým stylem jízdy sami ovlivnit nemohou – jako je například střet se zvěří, poškození živly či vandaly,“ vysvětluje Ivan Starovič, vedoucí odboru pojištění motorových vozidel.

Klasické havarijní pojištění se vyznačuje vyšší cenou a povinnou finanční spoluúčastí pojistníka na vzniklé škodě. Přesto při koupi nového motorového vozidla váhá se sjednáním pojistné smlouvy jen málokdo: riziko poškození vozidla v provozu, nebo dokonce jeho odcizení, je v České republice značné.

U ojetého vozidla je rozhodováno díky nízké pojistné částce, nezbytné spoluúčasti a relativně vyššímu pojistnému složitější. Často se nový majitel raději rozhodne ušetřit a tiše doufá, že ho žádná nehoda nepotká.

Rodina vlastníků ojetých vozidel v Česku se stále rozrůstá: jen v loňském roce bylo poprvé zaregistrováno do provozu téměř 141 000 dovezených ojetých automobilů (tedy historicky nejvíce). Především pro ně připravila pojišťovna Generali svou speciální nabídku havarijního pojištění Minikasko s následujícími základními charakteristikami.

Pojištění se sjednává na aktuální cenu vozidla, přičemž jde o pojištění na vybraná rizika bez odpočtu spoluúčasti (škody

náš partner

způsobené živelnými událostmi, požárem, výbuchem a střetem se zvěří). Na škodách způsobených vandaly se pojistník podílí pěti procenty, minimálně však částkou 5000 Kč. Pojistku lze za příplatek rozšířit i o riziko odcizení. V kombinaci s povinným ručením poskytuje Minikasko zdarma i technickou pomoc v případě poruchy vozidla – příklad: cena Minikaska pro Škodu Felicii 1,3 LXi z roku 2001 činí 944 Kč/rok; pro Renault Scénic 1,6 RT z roku 1997 představuje 1197 Kč/rok.

Veškeré podrobnosti o pojistných produktech pojišťovny Generali naleznete na internetové adrese: www.generali.cz

Novinka v havarijním pojištění motorových vozidel Pojištění MINIKASKO

Jak si zajistíte ochranu před neodvratitelnými riziky, kterým se ani jako velmi dobrý řidič nemůžete vyhnout?

Seznamte se s novinkou pojišťovny Generali pro osobní a užitková vozidla, s pojištěním MINIKASKO:

- **MINIKASKO** Vám zajistí pojistné plnění za škody způsobené střetem se zvěří, živelní událostí, požárem a výbuchem bez odpočtu spoluúčasti
- **MINIKASKO** kryje navíc i škody způsobené vandalismem
- k **MINIKASKU** výhodně dokoupíte i pojištění proti odcizení, pojištění skel nebo si za symbolických 300 Kč můžete zajistit i technickou pomoc pro případ, že Vaše vozidlo po cestě neočekávaně zastihne porucha.

Díky atraktivním pojistným sazbám (např. Felicii z r. 2001 pojistíte u Generali za pouhých 944 Kč!) ocení MINIKASKO zejména majitelé ojetých vozidel.

„Dítě má právo být a zůstat šťastné,“ píše Marie Molková ve svém úvodníku **Neléčená slepota**. A pokračuje: „Pokud se včas zbavíme své slepoty vůči našim dětem a sundáme si šátek z očí, nebudou ony muset nosit pousta nespokojeného dětství.“ Námětem tohoto čísla Archy jsou **děti, mladiství a právní prostředí**. S ředitelkou Kanceláře ČRD M Michaelou Přilepkovou se proto vypravíme na seminář, který Rada připravila k návrhu novely Občanského zákoníku. Není v něm snad něco, co by mohlo občanská sdružení – včetně těch pracujících s dětmi a mládeží – nějak zasáhnout? **Nový občanský zákoník – pozor, třaskavina**, varuje čtenáře titulek jejího tematického článku. Třetí číslo Archy připomene i problematiku možného snížení věkové **hranice trestní odpovědnosti**, a to textem Lee Loudy.

Česká rada dětí a mládeže má novou strategii do roku 2010. Valné shromáždění, složené ze zástupců členských sdružení, ji odsouhlasilo 20. dubna. Dlouhodobou vizí je, aby ČRD byla „respektovanou společenskou silou, vnímanou jako oprávněný reprezentant zájmů dětí a mládež jak v rámci ČR, tak na poli mezinárodním“. Posláním Rady je podporovat podmínky pro kvalitní život a všestranný rozvoj mladých lidí. ČRD přitom nechce být spojována s žádnou politickou stranou či hnutím.

„Máme zájem na tom, aby děti měly báječný svět a aby se co nejméně setkávaly s kriminalitou, nebo dokonce aby se co nejméně na ní samy podílely,“ použil ministr vnitra František Bublan na dubnové tiskové konferenci motta letošního ročníku Bambiriády BĀJEČNÝ DĚTSKÝ SVĚT. Setkání s novináři, věnované této akci – a prevenci dětské kriminality obecně – uspořádalo vnitro společně s ČRD. Za jeden stůl tak zasedli předseda Rady Pavel Trantina, ministr Bublan a pracovník Národní protidrogové centrály Břetislav Brejcha. Na tiskové konferenci zazněly údaje dokládající výrazný pokles dětské kriminality i slova o zájmu ministerstva na pokračování příznivého trendu. Podle ministra k tomu má napomoci i **Bambiriáda**, a to tím, že povzbuzuje jednotlivé organizace v práci s dětmi.

Víte, proč si tohle dětské sdružení vybralo pro svůj znak právě rubín? Zajímalo by vás, jak se v Bílých Karpatích v době dělení bývalé federace „plašili medvědi“? A jak se **Sdružení Rubín Valašské Klobouky** daří spojovat děti z dětských domovů s těmi z tzv. funkčních rodin? A co znamenají pojmy *Expedice Kršle*, *Operace Lost bullet* nebo *Snopr*? A víte, že Rubín se má letos prvně (ve Zlíně) zúčastnit Bambiriády? Jeho medilonek najdete uvnitř čísla.

Přes sto dětí a jejich vedoucích věnovalo Chráněné krajinné oblasti Pálava k jejím třicátým narozeninám dárek v podobě víkendové brigády. Dobrovolníci uklízeli, natírali, sázeli... zkrátka a dobře, udělali spoustu práce. **Víkend pro Pálavu** si nenechali ujít mikulovští skauti a instruktoři DDM Mikulov, brněnští pionýři, členové Zeměpisné společnosti Morava a děti ze ZŠ v Líšni.

„Vždy jí záleželo na každém z nás, abychom se dobře uplatnili v životě, abychom byli šťastní. Myslíme si, že takových učitelů je jen velmi málo, že naše paní učitelka **IVA JE PROSTĚ JEDNIČKA** a my ji máme moc rádi,“ napsali pelhřimovští žáci o své učitelce Ivě Krumplové ze Základní školy Krásovy Domky, když ji nominovali v anketě Zlatý Ámos. A Iva Krumplová ukázala, že jedničkou skutečně je – koncem března se totiž stala Zlatou Ámoskou, královnou všech českých učitelů a učitelek.

